# Pobożność - wiersz

Pobożność wiele nie znaczy, gdy jest udawana,
Gdy jej nie ma w sercu, lecz jest wymuszana.
Kto ma taką pobożność, bardzo często błądzi,
Według swej pobożności drugich nieraz sądzi.

Gdy jest prawdziwa pobożność, a nie udawana,
Jest ona w sercu człeka głęboko schowana.
Ona z Bogiem łączy serce w każdej chwili,
W najtrudniejszych chwilach życie mu umili.

Jezus do Samarytanki powiedział te słowa:
Którzy Boga w duchu chwalą takich On zachowa.
Tacy chwalcy są jedynie tylko Bogu znani
I pod Jego opieką będą zachowani.

Bóg takich chwalców szuka, aby Go chwalili,
Za dary i zrozumienie wdzięcznymi Mu byli.

Bo fałszywą pobożnością Bóg się bardzo brzydzi,
Kto taką ma pobożność, w końcu się zawstydzi.

Wiele takich będzie mówić: Panie, Panie!
Przecieśmy o Twe sprawy czynili staranie.
Lecz Zbawiciel im powie, że nieznani wcale,
Nie przyczyniali się Bogu ku czci ani chwale.

Wszyscy, co dobrze czynili ze serca szczerego,
Swą sprawiedliwą zapłatę dostaną od Niego.
Za swe trudy, mozoły, które przechodzili,
Będą się życiem wiecznym po wieki cieszyli.

Żołyńska Katarzyna
R-
„Straż”